

Nazwa obiektu i adres: PARK NA MŁYNKU

Adres: Łódź ul. Młynek

Stadium dokumentacji: Analiza wiekowa drzew

Inwestor: Urząd Miasta Łodzi,
Delegatura Łódź-Górna
al. Politechniki 32
90-980 Łódź

Opracowanie: mgr inż. arch. krajobrazu
Janina Urbankiewicz
„PARK-OGRÓD-DOM”
ul. Nowopolska 20 m 10
Łódź

Data opracowania: listopad 2008 r.

Rozwiązanie jest w pełni oryginalne i podlega ochronie prawa autorskiego według ustawy z dn. 04.02.1994 r. Kopiowanie i użytkowanie bez zgody autora jest zabronione. Projekt przeznaczony do jednorazowej realizacji.

Spis treści:

1. Przedmiot i zakres opracowania.
2. Podstawa opracowania.
3. Ogólna charakterystyka drzewostanu.
4. Analiza wiekowa drzew-opis.
5. Tabela analizy wiekowej drzew.
6. Plansza analizy wiekowej drzew w skali 1:500 – rys nr 1.

1. Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest analiza wiekowa drzew rosnących w Parku na Młynku, który położony jest w Łodzi przy ul. Młynek.

Opracowaniem niniejszym objęto cały park. Jego granicę zachodnią i północno-zachodnią stanowi ul. Bławatna, granica południowa przebiega po ul. Młynek. Od wschodu park graniczny z polami uprawnymi.

2 Podstawa opracowania

- Umowa nr 15/2118631/2008 zawarta pomiędzy Urzędem Miasta Łodzi, Delegaturą Łódź-Górna z siedzibą w Łodzi przy al. Politechniki 32 a „Dom-Park-Ogród” z siedzibą w Łodzi przy ul. Nowopolskiej 20/10,
- mapa do celów projektowych w skali 1: 500,
- inwentaryzacja szaty roślinnej wykonana we wrześniu 2008 roku.

3. Ogólna charakterystyka drzewostanu i ocena stanu zachowania zieleni.

Park na Młynku jest terenem zieleni miejskiej położonym w dolinie rzeki Olchówki. Znajduje się w Łodzi w południowo-wschodniej części dzielnicy Łódź-Górna, między ulicami Młynek a Bławatną. W centrum parku, na rzece Olechówce usytuowany jest zbiornik wodny z wyspą do której można dopłynąć sprzętem wodnym.

Drzewostan parkowy:

W drzewostanie zachowała się duża ilość pierwotnych nasadzeń drzew (i krzewów) tworzących obecne założenie parkowe.

Pierwotne układy kompozycyjne, które tworzyły grupy drzew, aleje parkowe, szpalery raz rozległe polany widokowe są dość dobrze zachowane.

Dodać jednak należy, że na skutek braku ciągłej pielęgnacji, drzewostan parkowy ulega coraz szybszej degradacji. Wiele drzew choruje i zamiera, zaś pozostałe rosną w bardzo silnym zwarcu, co powoduje, że gatunki podstawowe, tworzące pierwotne nasadzenia są wypierane przez liczne samosiewy, które zasłaniają i deformują charakterystyczne kulisy widokowe.

W przeważającej części występuje tu drzewostan liściasty. Zaobserwowane gatunki drzew to: klony, jesiony, topole, wiązy, lipy, głogi, brzozy, kasztanowce,

olsze, wierzby, dęby, jarzębiny. Drzewa iglaste reprezentowane są przez świerki i sporadycznie sosny. Drzewom towarzyszą krzewy. Są to: tawuły, róże, leszczyny. Wśród drzew owocowych występujące gatunki to: morwy, jabłonie, grusze, mirabelki, czereśnie. Większość z nich jest w bardzo dobrym i dobrym stanie zdrowotnym. Mniejsza ilość drzew pozostaje w średnim stanie zdrowotnym. Niektóre z nich są egzemplarzami martwymi, zasychającymi lub zagrażającymi bezpieczeństwu.

4. Analiza wiekowa drzew.

Znajomość wieku drzew znajduje zastosowanie zarówno w rewaloryzacji założeń parkowych, jak i w gospodarce drzewostanami miejskimi. Trudno jest jednak ocenić, ile lat mają drzewa, a w szczególności, stare drzewa, bo swój sekret skrzętnie skrywają we wnętrzach pni.

Ustalanie wieku drzew jest niezbędne w czasie przeprowadzania badań i analiz historycznych, w celu ustalenia kolejnych etapów budowy i kształtowania założeń parkowych. Przeprowadza się je w celu wykonania analizy kompozycji drzewostanu. Dzięki takiej znajomości można także właściwie określać rodzaj, częstotliwość i opłacalność stosowania niektórych zabiegów pielęgnacyjnych, takich jak cięcia korekcyjne, wiązania czy podpory. Ułatwione jest też określenie potrzeb nawozowych i zapotrzebowania na środki ochrony roślin, co jest szczególnie ważne przy rozpisywaniu ofert na prace pielęgnacyjne (operaty urządzeniowe i konserwacyjne parków). Ponadto łatwiej jest planować prace związane z usuwaniem drzew i wprowadzaniem w to miejsce nowych nasadzeń (operaty, projekty gospodarki drzewostanami). Prościej również szacować zagrożenie bezpieczeństwa. Generalnie im drzewa starsze, tym stanowią większe zagrożenie wykołem lub wyłomem.

Analizę wiekową drzew wykonano na podstawie inwentaryzacji szaty roślinnej wykonanej we wrześniu 2008 roku. Orientacyjny wiek ustalono dla wszystkich drzew rosnących w parku, opierając się na danych zawartych w tabeli sporządzonej przez Pana prof. L. Majdeckiego (SGGW-AR).

W tabelach wiekowych drzew podano przybliżony wiek drzew w następujących przedziałach wiekowych: do 20 lat, 20 – 40 lat, 40 – 70 lat, 70 – 100, 100-120, powyżej 120.

Ponadto w parku występują liczne samosiewy, w wieku do 5 lat.